

Hverken Marx, Lenin, Trotskij, Liebknecht, Stalin eller Mao var aktive fodboldspillere. Om de forholdt sig positivt eller negativt til denne sportsgren vides ikke. Den klassiske marxisme giver således ikke umiddelbart svar på fodbold-syndromet.

Fodbold er som al anden sport unødvendigt et uproduktivt arbejde. Fodbold er en konkurrencesport. Forsøger man at ophæve konkurrencemomentet op-hæver man samtidig fodboldspillet som sådan. Dette gælder for både amatør- og professionel fodbold. Dette moment har i tidernes løb fået mange ven-streorienterede til at tage afstand fra denne sportsgren til fordel for andre arter af sport, hvor motionselementet var konstituerende.

Som generel kommentar til motionsholdningen kan siges at denne ikke i sig selv beforder de egenskaber som de revolutionære socialister ønsker at fremme: 1. kampholdning 2. samarbejdsevne (holdindsats) 3. at fastholde bevidstheden om en fjende.

Nu er det klart at fjende ikke er dem man spiller imod, for fanden. Der er heller ikke tale om at man for et kort øjeblik søger at bilde sig selv ind at det forholder sig sådan. Under selve spillet må det være den enkelte pinligt bevidst at fjenden er den herskende klasse og at dem vi spiller imod blot er midlertidige modstandere på fodboldæstetikken præ-misser. Det primære er altså ikke at vinde over lige netop denne modstander. Ja der er vel ikke noget i verden der ville være mere fejlagtigt end at tro det. Det primære er at lære at fungere som en gruppe, et hold, stillet over for en modstander. Vi vil derfor søge at blive alsidige fordi alsidighed på lang sigt giver den stærkeste kampenhed. De aktive bør oplæres i at spille bak den ene dag, centerforward den næste osv. Endvidere tænker vi os en form for rotation sådan at ikke de samme fra gang til gang spiller kamp. Et vist hensyn til de mest aktive bør vi nok tage. Rotationen vil give et ændret forhold til konkurrence-momentet, nemlig at alsidighed, kollektivitet prioriteres over uden på nogen måde at bilde folk ind at konkurrencemomentet dermed er ophævet. Konkurrence-momentet er en del af den virkelighed vi hver dag må tage stilling til. Derfor vil vi ikke fremme adfærdsformer der lader som om problemet allerede var ude af verden.

Altså: da fodboldspillet nedsætter forbruget af cigaretter og lign., øger den fysiske styrke bør det i dets ikke-professionelle form anses for et godt spil, en god træning for revolutionære, virkelighedsorienterede marx-ister. -Når fascisterne fyrer deres maskingeværer af skal vi være i stand til at løbe fra deres kugler, lægge en taktik og sejre.

Løb revolutionen igang: